

Arrest

nr. 58 577 van 25 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FALLAH, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 16 december 1983 in het Tsjetsjeense dorp Dai. Op 27 augustus 2006 huwde u op traditionele wijze met E.K. (...) (O.V. 6.497.085). Op 6 februari 2007 liet u dit huwelijk ook officieel registreren.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verlaten hebt omdat uw man in Tsjetsjenië problemen had. De problemen van uw man begonnen toen hij op 4 mei 2008 op weg naar huis 's avonds door de ordediensten werd opgepakt omwille van zijn vermeende betrokkenheid bij een aanslag die kort daarvoor had plaatsgevonden. U was thuis ook wakker geworden van de explosie en stelde vast dat uw man nog steeds niet thuis was. U probeerde hem te bellen, maar kon hem niet bereiken. Toen hij tegen twee uur 's nachts nog steeds niet thuis was, contacteerde u uw schoonouders,

waarna uw schoonbroer uw man ging zoeken. Tijdens zijn zoektocht vernam hij over de explosie en de daarop volgende arrestatie van 2 verdachten. Hierdoor kregen jullie het vermoeden dat uw man mogelijk opgepakt werd omdat hij toevallig in de buurt van de explosie was, wat later ook het geval bleek te zijn. Drie dagen lang ging uw schoonfamilie naar uw man op zoek, echter zonder resultaat. Na drie dagen werd uw man gedumpt op de christelijke begraafplaats in Katayama. Ondanks het feit dat hij zwaar toegetakeld was, slaagde hij er toch in thuis te geraken. Hij werd verzorgd door uw buurvrouw, die verpleegster was, maar liep wel blijvende gezondheidsschade op. Later ging hij daarom meermaals naar Naltsjik voor herhaalde onderzoeken en een behandeling. Voor zijn arrestatie beoefende uw man gevechtssport, maar omwille van de gezondheidsproblemen die hij na zijn arrestatie kreeg, moest hij dit opgeven. Hij besloot daarom als trainer in de gevechtssport aan de slag te gaan. Omwille van deze functie werd hij echter extra geviseerd. Op een dag kreeg uw man dan ook de politie op bezoek, die hem vroeg om informant voor hen te worden. Uw man wilde dit niet doen, maar vroeg om bedenktijd. Later vernam uw man van een vriend, Achmed genaamd, dat hij op de lijst van een zuiveringsactie stond. Daarom verbleef uw man sinds augustus 2009 nog zelden thuis, maar dook onder bij kennissen. Zelf verbleef u samen met uw zoontje in uw ouderlijke huis, maar u ging wel nog op bezoek bij uw schoonmoeder. Toen duidelijk werd dat jullie in Tsjetsjenië geen normaal bestaan meer konden hebben, besloot uw man om definitief te vertrekken. Uw familie wilde dat u thuis bleef met uw kind, maar dat kon u niet.

U verliet Tsjetsjenië uiteindelijk op 25 september 2009. Vanuit Grozny nam u samen met uw man en zoon de trein naar Moskou. In Moskou werden jullie opgepikt door een chauffeur, die jullie naar een onbekend bos bracht. Jullie doorkruisten dit bos te voet en werden aan de overkant opgewacht door een minibus, waarmee jullie naar België reisden. U bereikte België op 29 september 2009. Nog diezelfde dag vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Na uw aankomst in België vernam u dat Achmed om het leven gekomen was in een auto-ongeval.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijkse bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat alle problemen die u in uw land kende verbonden waren met de problemen van uw man. U verklaarde daarnaast geen persoonlijke problemen te hebben gekend (CGVS, p. 3). Aangezien ik in het kader van de asielaanvraag van uw man, E.K. (...) (O.V. 6.497.085), de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw man, E.K. (...) (O.V. 6.497.085), werd genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissing.

Alle door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten werden eveneens besproken in de beslissing van uw man.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet

geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster verwijst integraal naar het beroepsverzoekschrift van haar echtgenoot, E.K. (...) , aan wie de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en subsidiaire bescherming bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 25 maart 2011 met arrest nummer 58. 576 geweigerd werd met de volgende motivering :

"(...)

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De verzoekende partij betwist de motivering van de bestreden beslissing en aldus impliciet de materiële motiveringsplicht. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS nr. 13.315, 25 juni 2004).

2.2. De verzoeker herhaalt voornamelijk op beknopte wijze zijn asielrelaas in zijn middel. Hij stelt dat Katayama waarvan hij afkomstig is wordt beschouwd als het wespennet van de Wahabieten en dat hij in 2008 aangehouden werd naar aanleiding van een terroristenaanslag waarbij vijf mensen om het leven kwamen. Aangezien verzoeker een trainer was en de meeste zelfmoordactivisten sportmannen waren werd hij verdacht van een aanslag in 2009. Op aanraden van een vriend heeft hij onmiddellijk het land verlaten. Verzoeker wijst er op dat hij geen documenten kan neerleggen waaruit de mishandeling en vasthouding die hij ondergaan heeft blijkt en dat hij ook niet kan bewijzen dat hij op de lijst van een zuiveringsactie stond.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De Raad meent dat het inderdaad niet noodzakelijk mogelijk is om illegale vasthoudingen en het feit dat men op de lijst van een zuiveringsactie staat met documenten te bewijzen ook al worden dergelijke acties soms bekend gemaakt in de pers of via mensenrechtenrapporten.

De bestreden beslissing bevat echter ook andere draagkrachtige motieven die niet door de verzoeker betwist worden, meer bepaald zijn vaagheid in verband met bepaalde aspecten van zijn arrestatie en vrijlating, de tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de thuisverzorging door een arts of verpleegster "en zeker geen arts", het beroep op de autoriteiten voor de aflevering van een paspoort

aan zijn echtgenote einde juli 2009 en het bekomen van de Russische nationaliteit voor hun zoon op 22 juli 2009.

Volgens verzoeker kwamen vier of vijf personen, met name politieagenten, om naar aanleiding van de aanslag waarvan hij verdacht werd (stuk 8, p. 12) en wist iedereen in het dorp dat drie mensen aangehouden werden (stuk 8, p. 16) terwijl verzoekster spreekt van een aanslag gepleegd op twee politieagenten en waarbij twee jongens opgepakt werden (stuk 5a, p. 10).

De geneeskundige getuigschriften tonen aan dat verzoeker een nierziekte heeft, maar er blijkt niet uit dat deze problemen het gevolg zijn van mishandeling. Het Belgisch geneeskundige getuigschrift van dokter V. (...) vermeldt de verklaringen van verzoeker met betrekking tot een traumatische origine van zijn nierziekte, maar besluit "dat de beelden het meest suggestief (zijn) voor een autosomaal-dominante renale polycystose", een erfelijke nierziekte. Ter zitting bevestigt verzoeker dat hij lijdt aan een erfelijke nierziekte, maar voegt hij er aan toe dat hij onlangs geopereerd werd aan problemen aan zijn rug die het gevolg zouden zijn van mishandeling tijdens zijn detentie. De Raad stelt vast dat hiervan geen geneeskundige getuigschriften voorgelegd werden en dat uit de neergelegde geneeskundige getuigschriften niet blijkt dat de nierklachten van verzoeker het gevolg zijn van mishandeling zoals reeds in de bestreden beslissing gesteld werd.

De verklaringen van verzoeker is niet eensluidend en coherent en er wordt hiervoor geen aannemelijke verklaring gegeven. Hij bewijst de aangehaalde feiten niet. De middelen uit de bestreden beslissing worden niet weerlegd.

2.5. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij weerlegt het besluit van de commissaris-generaal in dit verband met betrekking tot Tsjetsjenië niet. (...)"

Deze feiten aangehaald door de echtgenoot van verzoekster gelden dan ook niet als bewijs met betrekking tot het asielrelaas van de verzoekster.

Verzoekster betwist de overige motivering van de bestreden beslissing niet.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoekster niet aantoonde een gegronde vrees voor vervolging te koesteren in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en schaarde zich achter de bestreden beslissing, dewelke de Raad beaamt en overneemt.

De Raad weigert de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling in hoofde van verzoekster.

Er kan evenmin worden gesteld dat er op basis van dezelfde feiten wel zou kunnen worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet.

Derhalve kan aan verzoekster ook de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt verzoekster geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt verzoekster geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS